

HÜVELYK MATYI.

A MEGYE.

Tápétól Teésig, Csongorádig
Összedugódtak a fejek —
El akarják Szegedre hozni
Az ős megyei székhelyet.

Oka van, hogy e hűtlenségtől
A kis Tápé meg nem ijed,
Sok borsot törtek a megyének
Orrába a szentesiek.

Nagy sérelem, mely föl az égre
Most véres boszúért kiált,
Mért választotta hivatalba
Szentes csak a maga fiát.

Ezért lázong Mindszent és Szegvár,
Dorosma, Horgos, Kistelek,
No meg hogy Zsilinszky Mihálynak
Ezzel is jobban tessenek.

Hüvelyk Matyi.

Drót Pál a főispánokról.

Isten ments, hogy mindig *hat főispán* legyen Sze-
geden. Izé, az embernek teljesen elgörbül a *hátgerince*.

*

Melyik a legkülönb a hat közül, öregem?] Hát
természetesen az *én jó Mikádóm*.

*

Ugyan, pajtás, *Zsilinszky* nagy tudós?] Hajszen,
izé, *nem tud* tarokkozni se.

*

Ha csak tudós kell, ott van a derék *Reizner*, aki
még főjegyzőnek is bevált — *elöttem*.

*

Fenét, tanácskoztak a Mikádók a munkás kér-
désről! Hajszen a *misera plebs* *nem választó*.

*

Hogy ne, majd elbeszélem kendnek azt is, hogy
izé . . . *kerületeket osztogattak*.

*

Nekem nem kell a kerület, czimborá, mert a
képviselőség után nem jár — *penzió*.

Az új h. polgármester.

Igy pályázni bizony úri,
Ahogy pályáz *Lázár Gyuri*.

Nem lép föl senki ellene,
Mivelhogy úgy sem kellene.

Úgy kívánta a jó modor,
Elvonult *Pálfy és Fodor*.

Jó képet vág *Zombory* is,
Pedig már ő egy kis hamis.

Csak egy duzzog, úgy-e fura? —
A „népszerű” *László Gyula*.

Csipi—Csóka.

Katufrek Fekete Géra Pétör tanyai kapitány szavall.

Csönd lögyön.

Né lármázzanak kentők. Jót mondok.

Ami asszonruha, szoknya, üng elveszött a fölső
tanyán a házásáná, annak itt kő lönni a kapitányságba.
Hónap maj mökkezdöm a *vizitálást* a fiatalabbján.

Mi kő?

Pakszus?

Gyékken máskó. Ma nem írok, mer ma pihenök.

Akkor dógozok, amikor akarok. Töhetöm. Azér vagyok
kapitán, azér jár ki a füzetség is.

Aszondom!

KÖTSÖNÖS RÓKUS.

Tisztótt úr, vögye mög az házamat.

Ehun e, szidik az *Naplóba*
a vadakat, akik papáldása nélkül
házassónak össze. Mer aszondják
— nem össze valók azok, akikön
nincsen — *áldás*.

No mán — mondok *Csötlik*
szomszéd, akkó én se vónék
összevaló *evve az házza*, mer ezön
sincs áldás, csak *köcsönös*.

*

De mög azt írri továbbat az
ujság, hogy jó lösz ha ezöket az
áldás héjján valókat szétválasztik,
mer az csak bajnak van.

A mán igaz. Én is ezt érzöm.

Azé abba kéröm az tisztótt
főkapitány urat az *köcsönös háztú*

válasszon el engöm is.

*

Aszondja az *Csötlik* szomszéd, hogy az fija hal-
lotta bent az városba, hogy — aszondja — egy plund-
rás ujságcsináló *komédiát* akar írni az szinpadra én
belüllem, amíkön nevensön az embör.

Hászén könnyü az szögén *köcsönös* embörön
nevetni, de aszondom én, akarmijen nagyfeje van an-
nak az ujságcsinálónak, nem ért ahó, *hogy azt az ko-
médiát úgy megírja, ahogy igaz.*

— Oszt mé ne értene? kérdi *Csötlik* szomszéd.

— Mer ahon a mű tudományunk kő . . .

— Miféle tudomány?

— Az, hogy legalább is *egynehány esztendejig lö-
gyön kötsönös háziur.*

*

Mit? Még hogy énrajtam nevensenek. Álljon
csak ki az a pénnarágó, maj e mögy az kedve a kö-
zönségnek az nevetéstü, ha högyibe kajátok:

— Tisztótt közönség, vögye mög az házamat!

*

De azé a pézé, ami annak az komédija csináló-
nak haszna lösz — *se annék neki lakást.*

Mer akkó ikább csak úgy befogannám cserébe,
hogy az lakásé ikább az ujságba hirdesse:
Kötsönös Rókusékná több lakás kiadó!

*

Tisztótt ur, vögye mög az házamat.

Adóhivatali stélus.

— Szakmutatvány. —

Hivatalos fölszólítás a végrehajtóhoz:

Mihez tartás kikerülése végett alkalmatos lenne,
ha *elvégre* végrehajtó úr akként járna el, hogy a fenn-
álló törvények *utóvégre* nem *szenvednének kétséget.*

Csiky Gergely.

Nem tudok eligazodni,
Olyan bolond világ járja.
Boldogul az estobaság
S elbukik a nagyság már ma.

Minden nap új büszkeségünk
Borul egébből a sirba,
És minden nap száz boldogot
Emelünk a vállainkra.

Népszerűség... rajta nyargal
Ki a dobót tudja ütni,
— Aki nagy volt és dicső volt,
Meghal — sirba megy feküdni.

Ma temetik Csiky Gergelyt.
Nagy a haza vesztesége.
Kivész a tölgy s nő a dudra,
Nincs erő, mi tőle védne.

Ezrével terem az író,
Hemzseg velük falu, város,
Ma temetik Csiky Gergelyt
— És virul Veray János.

Nem tudok eligazodni,
Olyan bolond világ járja.
Boldogul az estobaság
S elbukik a nagyság már ma.

Szittyó.

Lórinéz a város cselédje.

Ehun vagyok é!

Möggéröm mán mondok az vicz-
czös ujság szerkesztőjít, hogy — mon-
dok neki — lögyön kögyes engöm
mögéntelen szóhon engenni, mer azér,
hogy mondani valóm van.

No anyjuk — mondok az asszony-
nak, pakóhatsz mán, mer ránk usziti
az ujság is az fűkapitány urat, hogy
aszondja tüzre tögyön münket, mer
bagoly hitön vagyunk.

De ne féjj — mondok neki, —
azé csak té vásász az vámkapu előtt.

Mi a? Aszondod-é, hogy *ögyébb hasznomat usé igön
vöszöd?*

Ebbe is bele kő törönni, mer ehun látod, hogy én is
csak ugy vagyok az piacza, *möte konstáblérnek fej-
tek mög, sömmi hasznom nincs belülle.*

De ögyebet is mondok, hogy ne rezonérozz, mer
ha az fűkapitány ur kiszöllit az sorbu, oszt azt kérdi:
hitös asszonya van e kennek, *ketten négyfelé mögyünk
écczörre.*

Evve oszt fömöntem az hévatalba, de *be* is jelent-

közök végötte, hogy *szabadijjon mög az fűkapitány ur
az asszontu, mer az másikat az hidtérü is öleg régön
hitögetöm.*

Ilösz, aszondom.

Ehun-e, ellopták az Veszélka Juliska *alsójit*, az
tanyán, oszt ahon csak az *urakat* küldik ki mögvizi-
táni, hogy *müik szép asszony hordi az alsókat?*

Ebbü is kimarad az szögén röndér, mint az *piaczi
röndözködésbü.*

Pejig ehön mán csak münk *jobban foguánk*, mint
ez a sok *vékony dongáju ur é.* De mög az *asszonyok
is ikább engennének az magukfajtáju embörnek-é, mint
münk vagyunk.*

Aszondom!

Mire megvénülünk.

Neked, óh lányka, az élet
Édes álmom volt egykoron,
De szived csalódásra ébredt,
S ezért gyötört a fájdalom.

Azt hitted akkor, e csalódást,
Feledni sohasem lehet,
És ime, hogy elfeledtette
Egy éhes napdijas veled.

V. M.

Színházi hírek.

Színházi képtelenség. A
közönség csak most jön rá,
mikor ezt a piramidális *tót-
ágast* látja, hiszen voltaképen
repertoiron van *régóta.*

*

Morphium a színházban. A
Benoiton család ismert ka-
czagtató vigjátékát adták.
Az előadás kezdetén mit sem
vettek észre. Egyszerre a
közönség elkezdett bóbiskolni
félre biczezent a feje és ve-
szedelmesen mély álomba merült. Az utolsó felvonás
bombardós nyitánya költötte fel, azt hiszik, hogy
nagyenyiségü morphiummal volt telítve a levegő. A
rendőrhatalóság a vizsgálatot megindította, melynek meg-
ejtésére kiküldettek: dr. *Furagó* tiszti főorvos, dr.
Halász színházi orvos és *Makó* Lajos igazgató.

*

A szegedi opera. *Makó* ujabban az opera műsorba
fölvette *Excelsior*t, *Csádás* balletteket. Evégből *opera-
személyzetét* kiegészítette: *Fenyéri*, *Andorfi* és *Sziklay*
ballet tánczosnőkkel.

*

Csiky Gergely halálán elbusulva az igazgatóság —
kegyeletesen elhatározta, hogy ezután minden év no-
vember 19-én a „Színházi képtelenségek“-et fogja színre
hozni, azzal a különbséggel, hogy e gyászelőadáson a
férfi balerinusok fekete túllból kapnak toilletet.

ÉRDEM.

Zombori Rónay Jenő
Oly fiatal, már is főispán —
Ugyancsak jól dolgozhatott
A jövő választási listán!

Nádi Veréb.

Nándi a vadházasságokról.

Hidd el, bajátom, káj bolygatni azokat a vadgalambokat.

Fujcsa, minek kéjnek olyan nagy stólat a papok.

Hát csak a Czigánybáróban szabad esketni a gólyának?

Óh mondd, óh mondd! Mit agitáltok a bagolyhit ellen?

Láttam én, bajátom, olyan polgári házasságot, ahol volt tizennégy gyerek.

Jogoncz koromban a Muki gróf... becsületesemje nem volt összeeskerve Zizivel az operától.

Bajátom, csak nem vehetünk el minden lányt.

Apró hírek.

— Üzlethelyiség változtatás. A központi rendőrség, a számvevőség s az államkölcsonös házak felügye-
lősége a Monus-féle polgári borszakosztályi hivatalból áthurczolkodott a Hétválasztó fájdalomba.

— Személyi hírek. Kósa Lajos másodlőkör-
röncz és alkalmi költő lefénképeltette magát s ezen alkalommal a fotografushoz ünnepi ódát írt. — Dér Karolin piaczi áruló és önszónoknő, tekintettel a pénzügyi helyzetre, lejjebb verte az aszalt szilva árát. — Piktör Jusuf társadalmi kitűnőség és diszhizó több nagy fejit kivégezve, elszántan csomózta be az állapotokat és pihenőre a csuka-utczába tért. — Makó színházi igazgató és rendezői válságnok a francia színműpar pangásán elkeserülve, az eddig lefordított darabokat visszafordítja francziára. — Baczur Gáspár vezérkari polgárörtszt és sarkantyú-tulajdonos felsőmagyarországi kuruczoknál több, kulcs nélkül fölhuzható pipaszárát rendelt meg. — Guiseppe Torricelli olasz tudós, vacuum gyáros és árvaügyi készség a társadalmi élet föllendítése céljából iratainak első részére előfizetési fölhívást hirdet. — Báló János polgári bormérő és dalárdatulajdonos az összes szakosztályokat együttes működésre szólította föl. — Don Dugó spanyol levante és erélyalkalmazó a belváros éjjeli életének megfigyelése céljából körutra indult s erről az O. É-t sürgönyileg értesítette.

— Alaptalan rágalom. László Gyula, nem a tanácsnok, hanem a szerelmes színész és naponkinti borotválkozónok roppant (s nem rokkant) dühében határt nem ismerve, a színház alapos purifikációjára készül. Mivelhogy Mór az apaszínész és egy terjedő ambompion t ulajdonosa megválasztatott színházi bírónak, a mi nagy sor, mert Mór az ujonan szerződötetett ballerina ezen hivatalában ítélkezik a színházban elevenek és holtak fölött. És úgy közzöltetett ezen nevezetes kinevezés a lapokban, hogy Mór

legyúrta a választás alkalmával Lászlót, mint ellenfelét. Erre nézve tiltakozik László, mert ő már a szezon elején beválasztatott bírónak.

Infanterisz Eliász Csamangó regruta levele Bécsből.

Szeretett kedves apám!

Ténnap, hogy snarposzt vótam az Burgvártán az császár háza előtt, ott láttam égy akkora embört mönőbe, hogy az bizonyosan mögöszik tiz pöngő ára ételt égy ültő helyibe. Azér hát né is sokat tétovázék kend, hanem tögyön égy kék hasú bangót kopértába, oszt

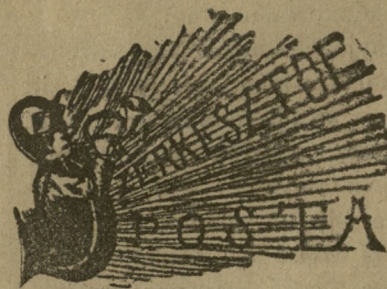
kügygye kend, mer haragszanak az embörre az sarzsik, ha nem pezöli az embör tüket, most is aszonta gefrajter titulár korporál úr Alekszander Kefe, hogy úgy mögvág visszakézbül, hogy zsiványbandának nézöm az egész truppen-diviziót, mejhöz hasonló jókat kívánva, maradok fia az sirig

Eliász Csamangó.

sarzsissiller és gangordenáncz.

Post festa.

A felsötanyai központ fölszentelési és csokolózási ünnepség utóhangjaként, abból az alkalomból, hogy a Munkácsi és Tisza gróf csókjaival fölszentelt Veszelka Juliska alsónemüit tanya ástólvajok a héten elrabol-
ták a felsötanyákon — beható asszonyvizsgálat lesz. Kideritendő: melyik asszony viseli a Juliska ruháit. A nyomozó küldöttség tagjai Rainer főkapitány elnöklete alatt: Szendrey Pál, Koczor János, Taschler Endre, Vadász Lajos pusztai kap., Kovács József, Beck István és a két szimatoló riporter. Mint működvelő csatlakozik a küldöttséghez dr. Tóth Pál főjegyző. Az előbb nagyobb számra alakított küldöttségből László Gyula tanácsnok, László Mihály pusztai kapitány és Zombory Antal gazdasági tanácsnok — kimustráltattak.

Egy szemtanu és a Matyi szives olvasója. Azt gondoljuk, ön se olvasná szivesen a Matyit, ha egy családi ünnepet tréfálna ki.

V. M. Küldjön csak egyebeket is.

— Ó. A h. polgármesteri álomnak úgy is vége van rá

nézve. Minek verjük föl álmaiból.

Kobzos. Ez a téli vers már volt egyszer nálunk, csakhogy nyáron. Akkor melegünk volt, most pedig fázunk tőle.

Kérdő. Hogy ne lehetne. Söt első sorban a helyi társadalom ügyeivel szeretünk foglalkozni „komolyan.”

Felelős szerkesztő: Hüvelyk Matyi.

Szegeden, 1891. Nyomatott Bába Sándor kiadótulajdonosnál.